

1. Příroda se k spánku chystá,
hnědne listí, zima jistá,
přesto slyšíš na cestách tulácký písňě hrát.
2. Sveztr navíc, rána studí,
když tě první mrazík vzbudí,
teplej čaj, než rozhlédneš se, a zas o kousek dál.

R: Tak jako vítr, trochu jak blázen,
ženeš to nocí, ostatní spí,
nevidíš nebe, nevidíš na zem,
vidíš pár lidí, co pochopí.

3. Z poezie paneláků,
šedejch zdí a metra vlaků
na nádraží pospícháš, aby sis spravil chuť.

4. Když se mlhy v lese zvednou,
známé tváře k ohni sednou,
ze smutnýho Babylonu zbyde jenom suť.

R: